

Lev Troçki

Amerika Komünist Olursa

Tarih: 17 Ağustos 1934.

Çeviri: [Marksist Tutum](#).

MIA'dan Çeviri: 2005.

İçinde yaşadığınız kapitalist toplumsal düzenin çözemediği zorluklar ve sorunlar sonucu Amerika komünist olursa şunu fark edecektir ki, komünizm tahammül edilmez bir bürokratik zorbalık ve bireylerin sıkı disiplin altına sokulması olmak ne kelime, daha fazla bireysel özgürlük ve ortaklaşa bolluk demektir.

Şu anda Amerikalıların çoğu komünizmi yalnızca Sovyetler Birliği deneyimi ışığında görüyorlar. Onlar Sovyetizmin, Sovyetler Birliği'nin kültürel olarak geri halkları için doğurduğu maddi sonucun Amerika'da da doğacağından korkuyorlar.

Komünizm onları Procrust yatağına bağlar diye korkuyorlar ve muhtemelen arzu edilir olan reformlar için bile Anglo-Sakson muhafazakârlığı seddinin aşılmaz bir engel olduğuna işaret ediyorlar. İngiltere ve Japonya'nın Amerikan sovyetlerine karşı askeri müdahalede bulunacağını iddia ediyorlar. Yeme-içme, giyinme tarzlarımız sıkı disiplin altına sokulur, kıtlık içinde karneyle geçinmeye mecbur bırakılırız, gazetelerde basmakalıp resmi propagandayı okumaya zorlanırsınız, aktif katılımımız olmaksızın varılan kararları düşünmeden onaylayan sallabaşlar haline sokuluruz veya hapse atılma ve sürgün korkusu altında fikirlerimizi kendimize saklayıp herkesin önünde sovyet liderlerini yüksek sesle övmemiz istenir diye korkuyla ürperiyorlar.

Enflasyondan, bürokratik zorbalıktan ve temel ihtiyaçların temininde tahammül edilmez kırtasiyecilikten korkuyorlar. Gündelik yaşamda olduğu gibi sanat ve bilimde de ruhsuz bir standartlaştırmadan korkuyorlar. Tüm politik kendiliğindenliğin ve sözde basın-özgürlüğünün, garabet bir bürokrasinin diktatörlüğü tarafından yok edilmesinden korkuyorlar. Marksist diyalektiğin anlaşılmasız sözlerine ve disiplin altına sokulmuş toplumsal felsefelere zorlanırsınız düşüncesiyle ürperiyorlar. Tek kelimeyle, Sovyet Amerika'nın, onlara anlatıldığı haliyle Sovyet Rusya nasıl görünüyorsa bunun bir eşi olmasından korkuyorlar.

Aslında Roosevelt'in Birleşik Devletleri Çar II. Nikola'nın Rus İmparatorluğundan ne kadar farklıysa, Amerikan sovyetleri de Rus sovyetlerinden o kadar farklı olacaktır. Ancak nasıl bağımsızlık ve demokrasi Amerika'ya devrimle geldiyse, komünizm de Amerika'ya ancak devrim yoluyla gelebilir. Amerikan mizacı enerjik ve serttir, ve bu mizaç, komünizm sağlam bir şekilde kurulmadan birkaç cam çerçeve

indirmekte ve bir hayli planı altüst etmekte ısrarcı olacaktır. Amerikalıların coşkunculukları ve sportmenlikleri, uzmanlıklarından ve devlet adamı olmalarından önce gelir ve taraf olmadan, kafa kırmadan büyük ölçekli bir değişiklik yapmak Amerikan geleneğine aykırıdır.

Bununla birlikte, göreceli maliyeti ne kadar büyük olursa olsun, Amerikan komünist devrimi, sahip olduğunuz ulusal servet ve nüfus bakımından Rusya'daki Bolşevik Devrimine kıyasla daha zahmetsiz olacaktır. Zira devrimci nitelikteki bir iç savaşta tepedekiler bir avuç insanla yapamaz —Amerika'daki zenginliğin onda dokuzunu elinde bulunduran yüzde beşlik veya onluk kesim. Bu bir avuç kapitalist, karşı-devrimci ordularını yalnızca alt-orta sınıflardan oluşturabilir. Bu durumda bile, devrim, tek kurtuluş yolunun sovyetleri desteklemekten geçtiğini göstererek, bunları kolaylıkla kendi tarafına çekebilir.

Bu grubun altındaki herkes zaten ekonomik olarak komünizme hazır durumdadır. Ekonomik depresyon işçi sınıfınızı kırıp geçirmiş ve zaten Birinci Dünya Savaşı sonrasındaki uzun tarımsal çöküş yüzünden yara almış olan çiftçilere eziyetli bir darbe vurmuştur. Bu grupların devrime karşı kararlı bir direniş göstermeleri için hiçbir neden yok; zira kaybedecek hiçbir şeyleri yok, yeter ki devrimci liderler bunlara karşı ileri-görüşlü ve ılımlı bir tutum takınsın.

Daha kim kaldı komünizme karşı savaşacak? Multi-milyonerlerinizle milyarderleriniz mi? Şu sizin Mellonlar, Morganlar, Fordlar ve Rockefellerlar mı savaşacak? Bunlar kendileri için savaşacak birilerini yanlarında görmedikleri anda mücadeleyi bırakıp tabanları yağlayacaktır.

Amerikan sovyet hükümeti çalışma sisteminizin en üst mercileri olan bankaları, kilit sanayileri ve ulaşım ve iletişim sistemlerini bir daha bırakmamak üzere eline alacaktır. Böylece çiftçilere, küçük esnaf ve işadamlarına olup biteni şöyle bir yeniden düşünmesi ve devletleştirilmiş sanayilerin nasıl çalıştığını gözlemlemesi için bol bol zaman tanıyacaktır.

İşte Amerikan sovyetlerinin gerçek mucizeleri yaratacağı yer tam da burasıdır. “Teknokrasi” ancak komünizm altında, özel mülkiyet hakları ve özel kâr güdüsü ölü ellerini sanayi sisteminizden çektiği zaman gerçekleşebilir. Hoover komisyonunun standardizasyon ve rasyonalizasyon konusundaki en cüretkâr önerilerinin bile, Amerikan komünizminin getirdiği yeni olasılıklar karşısında devede kulak kalacağına eminim.

Ulusal sanayi modern sürekli üretimin olduğu otomotiv fabrikalarınızda bant hattında örgütlenecektir. Bilimsel planlama artık yalnızca tekil fabrikalarda değil, tüm ekonomik sistemde uygulanacaktır. Sonuçlarsa parmak ısırtıcı olacaktır.

Üretim maliyetleri şimdiki rakamların yüzde 20'sine veya daha azına düşecektir. Bu da çiftçilerinizin satın alma gücünü süratle artıracaktır.

Elbette Amerikan sovyetleri, gönüllü kolektifleştirmenin fiilî örnekleri olarak, kendi devasa çiftlik işletmelerini kuracaktır. Çiftçileriniz ayrı zincirler olarak kalmanın mı yoksa ortak halkaya katılmanın mı daha kârlı olduğuna kendileri karar verecektir.

Aynı yöntem küçük işletmeleri ve sanayileri ulusal sınaî örgütlenmeye çekerken de kullanılacaktır. Sovyetlerin hammaddeleri, kredileri ve sipariş kotalarını kontrol etmesiyle bu ikincil sanayiler kendi yağlarında kavrulmaya devam edebilir; ta ki peyderpey ve zorlama olmaksızın toplumsallaşmış çalışma sisteminin içinde eriyene kadar.

Zorlama olmaksızın! Amerikan sovyetleri, koşulların Rusları zorladığı şiddet önlemlerine başvurmak zorunda kalmayacaktır. Amerika Birleşik Devletleri'nde, tanıtım ve reklâm bilimi sayesinde orta sınıfın

desteğini kazanacak araçlara sahipsiniz. Geri kalmış Rusya'daki sovyetlerse, büyük çoğunluğu fakir ve okuma yazma bilmeyen köylüleriyle bu elverişliliğe sahip değildi. Bu, teknik donanımınız ve zenginliğiniz yanında, önümüzdeki komünist devriminin en önemli niteliğidir. Sizin devriminizin karakteri bizimkinden daha sarsıntısız olacaktır; temel meseleler kararlaştırıldıktan sonra, enerji ve kaynaklarınızı bedeli ağır toplumsal çatışmalarda harcamayacaksınız; ve sonuç olarak çok daha hızla ilerleyeceksiniz.

Amerika'da dine olan bağlılık ve bunun yoğunluğu bile devrime bir engel teşkil etmeyecektir. Eğer kişi Amerika'da bir sovyet perspektifini benimserse, psikolojik frenlerin hiçbirisi toplumsal krizin baskısını geciktirecek kadar dirayetli olamayacaktır. Bu durum tarihte birçok kez kanıtlandı. Ayrıca İncilin kendisinin, hayli patlayıcı bazı aforizmalar barındırdığı da unutulmamalıdır.

Gerçekleşecek sovyet devriminin görece çok az muhalifine gelince, insan burada ipleri Amerikan yaratıcı dehasına bırakabilir. İkna olmayan milyonerlerinizi alıp, canları ne isterse yapabilecekleri, manzaralı bir adada, ömür boyu kiradan muaf bir tatile gönderebilirsiniz.

Bunu gönül rahatlığıyla yapabilirsiniz, zira herhangi bir dış müdahale tehdidinden korkmanız gibi bir durum söz konusu değil. Rusya'ya müdahalede bulunmuş Japonya, İngiltere ve diğer kapitalist ülkeler Amerikan komünizmini gıklarını bile çıkarmadan uzaktan uzağa seyredecektir. İşin aslı, kapitalizmin kalesi olan Amerika'da komünizmin zaferi, komünizmin diğer ülkelere yayılmasına sebep olacaktır. Belki de Japonya, daha Amerikan sovyetleri kurulmadan önce komünist saflara katılmış olacaktır. Aynı durum İngiltere için de geçerlidir.

Her ihtimali göz önünde bulundurmak açısından, yine de, İngiltere'deki majeste hazretlerinin, donanmasını Sovyet Amerika üzerine yollaması çılgınca bir davranış olacaktır; ülkenin güney ve daha muhafazakâr yarısına gerçekleşecek olası bir hücum da buna dahil. Herhangi bir başarı şansı olmadığı gibi, ikinci sınıf bir askeri maceradan öteye de geçemeyecektir.

Amerikan sovyetleri kurulduktan birkaç hafta veya ay sonra, Pan-Amerikanizm bir siyasal gerçeklik haline gelecektir.

Oluşturduğunuz federasyon, Orta ve Güney Amerika hükümetlerini bir mıknaş gibi kendisine çekecektir. Aynı şekilde Kanada'yı da. Bu ülkelerdeki halk hareketi o kadar güçlü olacaktır ki, pek az bedelle ve kısa bir zamanda bu büyük birleşme sürecini zorlayacaktır. Amerikan sovyetlerinin ilk yıldönümünde Batı Yarıkürenin (Amerika kıtası), başkenti Panama'da olmak üzere Kuzey, Orta ve Güney Amerika Sovyet Birleşik Devletleri haline dönüşeceğine bahse girmeye hazırım. Böylece Monroe Doktrini ilk kez dünya işlerinde, her ne kadar yazarının öngördüğü anlamıyla olmasa da, bütünlüklü ve olumlu bir anlam kazanacaktır.

Bazı azılı muhafazakârlarınızın sızlanmalarına karşın, Roosevelt ABD'yi sovyetleştirmeye soyunmuş değil.

NRA Amerikan kapitalizmini yıkmayı değil, aksine, sermayenin önündeki güçlüklerin üstesinden gelerek onun temellerini sağlamlaştırmayı amaçlıyor. Amerika'ya komünizmi Mavi Kartal değil, Mavi Kartalın üstesinden gelmekte kifayetsiz kalacağı zorluklar getirecektir. Beyin Vakfınızın “radikal” profesörleri devrimci değil, yalnızca korkuya kapılmış muhafazakârlardır. Başkanınız “sistemler”den ve “genellemeler”den nefret ediyor. Fakat bir sovyet hükümeti olanaklı tüm sistemlerin en iyisi, eylem halindeki devasa bir genellemedir.

Ortalama insan da sistemlerden ve genellemelerden hazzetmez. Sistemin ortalama insanın arzuladığı somut yararları, yiyeceğini, purosunu, eğlencesini, kendi kravatını, kendi evini ve kendi otomobilini seçme özgürlüğünü vermesi komünist devlet adamlarınızın görevidir. Sovyet Amerika’da bu rahatlıkları sağlamak çok kolay olacaktır.

Bizim, SSCB’de tüm temel sanayiye yeni baştan kurmak zorunda kalmış olmamız çoğu Amerikalıyı yanılgıya düşürmektedir. Böyle bir durum Amerika’da olamaz, zira siz zaten tarımsal alanınızı daraltmak ve sınaî üretiminizi düşürmek zorunda kaldınız. İşin aslı, ülkenizdeki muazzam teknik donanım krizle felç oldu ve tekrar kullanılmak için sabırsızlanıyor. İnsanlarınızın gerçekleştireceği tüketim artışını ekonomik canlanmanızın kalkış noktası yapabilirsiniz.

Amerika buna hiçbir ülkenin olmadığı kadar hazır durumdadır. Hiçbir yerde iç pazar araştırması ABD’de ulaştığı yoğunluğa ulaşmış değil. Bunun mimarı kendi stoklarının daha iyi değerlendirilmesi için dört dönen bankalarınız, tröstleriniz, işadamlarınız, tüccarlarınız, gezici satıcılarınız ve çiftçilerinizdir. Sovyet hükümetinizin tek yapacağı, tüm meslekî sınırları kaldırmak, bireysel kâr için yapılan bu araştırmaların bulgularını bir araya toplamak ve bunları bilimsel bir ekonomik planlama sistemine dönüştürmek olacaktır. Bunun yapılmasında, geniş bir kültürlü ve eleştirci tüketiciler sınıfının varlığı hükümetinize yardımcı olacaktır. Devletleştirilen kilit sanayileri, özel işletmeleri ve demokratik tüketici işbirliğini birleştirerek, nüfusun ihtiyaçlarına hizmet edecek son derece esnek bir sistemi çabucak geliştireceksiniz.

Bu sistem bürokrasi aracılığıyla veya polis aracılığıyla değil, nakit parayla işleyecektir.

Yeni sovyet sisteminizin işleyişinde her şeye kadir dolarınız en önemli rollerden birini oynayacaktır. “Planlı bir ekonomi”yi “kontrollü para” ile birleştirmeye çalışmak büyük bir hatadır. Paranız, planlamanın başarısını veya başarısızlığını ölçecek bir düzenleyici olarak iş görmek durumundadır.

“Radikal” profesörlerinizin “kontrollü para”ya olan bağlılığı tepeden tırnağa yanlıştır. Bu, tüm dağıtım ve üretim sisteminizi kolayca mahvedebilecek bir akademik düşüncedir. Kaçınılmaz zorunluluğun parasal alanda resmî fazilet haline dönüştürüldüğü Sovyetler Birliği’nden çıkartılacak büyük ders budur.

Sovyetler Birliği’nde yaşadığımız birçok ekonomik sıkıntı ve felaketlerin en önemli nedenlerinden birisi sabit bir altın rublenin yokluğudur. Sıkı bir para sistemi olmadan ücretleri, fiyatları ve malların kalitesini ayarlamak olanaksızdır. Sovyet sistemindeki istikrarsız ruble, bant usulü çalışan bir fabrikada değişken kalıpların olmasına benzetilebilir. İşe yaramaz.

Ancak sosyalizm paranın yerine idarî kontrolü koymayı başardığı zaman istikrarlı bir altın parayı terk etmek mümkün olacaktır. Para ancak ondan sonra, tıpkı bir otobüs veya tiyatro bileti gibi, sıradan bir kâğıt parçası haline gelecektir. Sosyalizm geliştikçe ve herkesin her şeye ihtiyacından da fazla ulaşabileceği bir seviyeye ulaşıldığında artık bu kâğıt parçaları da ortadan kalkacak ve bireysel tüketim üzerindeki gerek parasal gerekse de idarî kontrol gereksiz hale gelecektir.

Henüz bu dönem gelmemiş olsa da şurası bir gerçek ki, Amerika buna diğer ülkelerden daha önce ulaşacaktır. O zamana dek, böyle bir gelişme düzeyine ulaşmanın tek yolu, sisteminizin işlemesi için etkin bir düzenleme ve ölçmenin muhafaza edilmesidir. Aslında planlı ekonomi ilk birkaç yılında güvenilir paraya eski moda kapitalizmin duyduğundan daha çok ihtiyaç duyar. Tüm çalışma sistemini düzenlemek amacıyla para birimini kontrol eden profesörün hali, aynı anda iki ayağını yerden kaldırmaya çalışan insandan farksızdır.

Sovyet Amerika'nın elinde doları istikrarlı kılmaya yetecek büyüklükte altın stoku bulunacaktır. Bu paha biçilmez bir nimettir. Rusya'da biz sınaî tesisleri yılda yüzde 20, yüzde 30 büyütüyoruz, ancak zayıf ruble yüzünden bu artışı etkili bir şekilde dağıtabilmiş değiliz. Bir dereceye kadar bunun nedeni, bürokrasinin para sistemimizi idarî tek-yanlılığa maruz bırakmasına izin vermiş olmamızdır. Sizin başınıza böyle bir belâ musallat olmayacaktır. Böylelikle bizi hem artan üretimde hem de dağıtımda fazlasıyla geride bırakarak, nüfusun refahı ve rahatlığında hızlı bir ilerlemeyi sağlayacaksınız.

Tüm bunları gerçekleştirirken, bizim acınacak durumdaki tüketici kitlemiz için yapılan standartlaştırılmış üretimimizi taklit etmeniz de gerekemeyecektir. Biz Çarlık Rusya'sından bir yoksulluk mirası, kültürel açıdan gelişmemiş, düşük yaşam standartlarında bir köylülük devraldık. Biz fabrikaları ve barajları tüketicilerimiz pahasına inşa ettik. Buna ilaveten sürekli bir para enflasyonuna ve devasa bir bürokrasiye sahiptik.

Sovyet Amerika bizim bürokratik yöntemlerimizi taklit etmek zorunda kalmayacak. Bizde, en temel ihtiyaçların eksikliği yüzünden, iki tane daha ekmek alabilmek, bir parça fazladan kıyafet edinebilmek için insanlar birbirini yemek zorunda kaldı. Bu mücadelede, bizim bürokrasimiz, bir uzlaştırıcı, her şeye gücü yeten bir hakem kurulu olarak öne çıkıyor. Diğer taraftan siz, daha varlıklı olmanız dolayısıyla insanların bütün ihtiyaçlarını karşılamakta çok az zorluk çekeceksiniz. Ayrıca ihtiyaçlarınız, zevkleriniz ve alışkanlıklarınız, bürokrasinin ulusal geliri bölmesine asla izin vermeyecektir. Bunun yerine, içinde yaşadığınız toplumu özel kâr için değil de insan ihtiyaçları için üretim yapılacak şekilde düzenlediğiniz zaman, nüfusun tümü yeni eğilim ve gruplar etrafında kümelenecektir. Bunlar birbiriyle mücadele ederek haddini bilmez bir bürokrasinin kendisini zorla dayatmasının önüne geçecektir.

Böylelikle sovyetlerin hayata geçirilmesi sayesinde, bir diğer ifadeyle, şu ana kadar geliştirilmiş en esnek hükümet biçimi olan demokrasi sayesinde bürokratizmin palazlanmasının önüne geçebilirsiniz. Sovyet örgütlenmesi mucizeler başaramaz, ancak insanların isteklerini basitçe yansıtmak zorundadır. Bizde, kendisi bir bürokrasi haline gelen tek partinin politik tekeli dolayısıyla sovyetler bürokratikleşti. Bu durum, sosyalist öncülüğün yoksul ve geri kalmış bir ülkede karşılaştığı benzersiz zorlukların bir sonucuydu.

Amerikan sovyetleri güçlü olacağından, koşulların Rusya'ya dayattığı bu tür önlemlere ne ihtiyaç duyacaktır ne de fırsat tanıyacaktır. Elbette ıslah olmaz kapitalistleriniz yeni yapı içerisinde kendilerine herhangi bir yer bulamayacaklar. Henry Ford'u Detroit sovyetinin başı olarak hayal etmek zor olsa gerek.

Yine de çıkarlar, gruplar ve fikirler arasında büyük bir mücadelenin olması yalnızca akla yatkın değil, kaçınılmazdır da. Bir yıllık, beş yıllık, on yıllık kalkınma planları; ulusal eğitim projeleri; yeni temel ulaşım hatlarının inşası; çiftliklerin dönüştürülmesi; Latin Amerika'nın teknolojik ve kültürel donanımının geliştirilmesi programı; stratosfer haberleşmesi için bir program; öjeni^[1] —bunların hepsi çekişmeler, şiddetli seçim mücadeleleri, gazetelerde ve herkese açık toplantılarda ateşli tartışmalar doğuracaktır.

Zîra Sovyet Amerika, Sovyet Rusya bürokrasisinin başında bulunduğu türden bir basın tekeline öykünmeyecektir. Sovyet Amerika tüm basımevlerini, kâğıt fabrikalarını ve dağıtım araçlarını devletleştirirken, bu tümüyle olumsuz bir önlem olurdu. Bu yalnızca, bundan böyle hangi yayınların olacağına, ilerici mi gerici mi olacağına, sofu mu pornografik mi olacağına özel sermayenin karar vermesine izin verilmeyeceği anlamına gelirdi. Sovyet Amerika'nın, sosyalist bir rejimde basının nasıl işleyeceği sorununa yeni bir çözüm bulması gerekecek. Belki bu, her sovyet seçiminde oyların orantılı temsiline dayanarak yapılabilir. Böylelikle her grubun basın gücünü kullanma hakkı sayısal gücüne bağlı olacaktır. Yani, toplantı salonlarında vb. geçerli olan ilkenin aynısı uygulanacaktır.

Böylece, yayın yönetimi ve politikası kişilerin çek defterleriyle değil grupların fikirleri tarafından kararlaştırılacaktır. Bu ilke, sayıca küçük ama önemli grupları çok az hesaba katacak olsa da, tek kelimeyle şu anlama gelir: her yeni fikir, tüm tarih boyunca olduğu gibi, var olma hakkını kanıtlamak zorunda kalacaktır.

Sovyet Amerika, zenginliği sayesinde, her alanda yürütülecek araştırmalar, buluşlar, keşifler ve deneyler için geniş fonlar ayırabilecektir. Cesur mimar ve heykeltıraşlarınız, geleneklere uymayan şairleriniz ve cüretli filozoflarınız artık ihmal edilmeyecek.

Aslında, geleceğin Sovyet Yankileri, Avrupa'nın bu ana dek hep bir adım önde olduğu alanlarda başı çekecektir. Avrupalılar teknolojinin insan yazgısını etkileme gücüne dair pek az fikre sahipler ve "Amerikanizm" fikrine karşı, özellikle de krizden bu yana, dudak bükücü bir üstünlük tavrı takınmış durumdalar. Ne var ki Amerikanizm, Ortaçağ ile modern dünya arasındaki gerçek ayrım çizgisini oluşturur.

Şimdiye kadar Amerika'nın doğayı boyunduruk altına alma süreci o denli şiddetli ve tutkulu geçti ki, felsefenizi modernleştirmeye veya kendi sanatsal biçimlerinizi geliştirmeye çok az zaman bulabildiniz. Dolayısıyla, Hegel'in, Marx'ın ve Darwin'in öğretilerine düşmanca bir tutum aldınız. Darwin'in eserlerinin Tennessee'deki Baptistler tarafından yakılması, evrim kuramına duyulan Amerikan nefretinin çığ bir yansımasıdır yalnızca. Bu, papazlara has bir tutum da değildir. Hâlâ sizin genel zihinsel mizacınızın bir parçasıdır.

Sizde gerek ateistler gerekse de Quaker mezhebine mensup olanlar kararlı rasyonalistlerdir. Ancak bir yandan da, ampirizm ve ahlâkçılık rasyonalizminizi zayıf düşürmektedir. Büyük Avrupa rasyonalistlerinin amansız canlılığından eser yok. Bu yüzden de felsefî yönteminiz, ekonomik sisteminizden ve siyasi kurumlarınızdan çok daha fazla köhnemiş durumda.

Bugün, her toplumda şüphe götürmez biçimde büyüyen bu toplumsal çelişkilerle, fevkalâde hazırlıksız bir şekilde de olsa yüzleşmek mecburiyetindesiniz. Yoğun zekânızın yarattığı aletler vasıtasıyla doğayı boyunduruk altına aldınız, sadece aletlerinizin siz de dahil her şeyi harap ettiğini keşfetmek için. Tüm umut ve tutkularınızın tersine, eşi görülmemiş zenginliğiniz yüzünden başınıza eşi görülmemiş belâlar açıldı. Toplumsal gelişmenin basit bir formülü izlemediğini gördünüz. Dolayısıyla diyalektiğin okuluna postalandınız, kalıcı olarak.

Bu yola bir kez girdikten sonra tekrardan on yedinci ve on sekizinci yüzyılda hüküm süren düşünme ve davranış tarzlarına geri dönüş söz konusu değildir.

Nazi Almanya'sının romantik mankafaları Avrupa'nın Kara Ormanına ait eski ırkını yeniden eski ariliğine ya da daha doğru bir tabirle eski pisliğine döndürme hülyalarına daladursun, siz Amerikalılar ekonomik makineleşmenizi ve kültürünüzü sıkı sıkıya avucunuzun içine aldıktan sonra, öjeni sorununa gerçek bilimsel yöntemleri uygulayacaksınız. Bir yüzyıla kalmadan, ırklar potanızdan yepyeni bir insan soyu çıkacak. Adına lâıyk ilk İnsan...

17 Ağustos 1934

[1] Toplumda "cazip" olmayan özellikleri kökünden söküp atmak için üremenin seçmeci bir şekilde denetim altına alınmasıyla insan ırkının "ıslah edilebileceği"ni savunan öğretisi. (çn.)